

Pébániai Hírlével

Virágvasárnapon ünnepeltünk

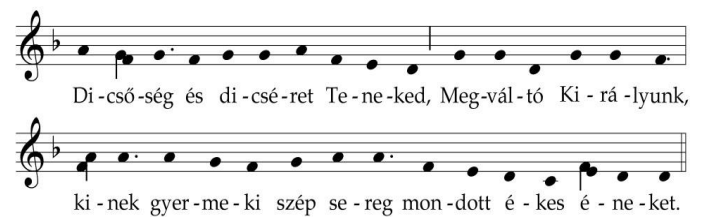
KRISZTUS FELTÁMADT!

A tesszalónikai közösségnek nem annyira az jelentett nehézséget, hogy elfogadják Jézus feltámadását – abban mindnyájan hittek –, hanem hogy higgyenek a holtak feltámadásában. Igen, Jézus feltámadt! Azt azonban nehéz elhinni, hogy a holtak feltámadnak. Ebből a szempontból ez a levél ma is időszerűnek bizonyul. Nekünk is szükségünk van arra, hogy visszatérjünk hitünk gyökeréhez és alapjaihoz, hogy tudatosítsuk, mit tett Isten értünk Krisztus Jézusban, és mit jelent a halálunk?

Látva a közösség félelmét és zavarát Pál arra biztatja a hívőket, hogy sisak gyanánt vegyék fel „az üdvösség reményét”. Amikor reményről beszélünk, a szó köznapi értelmében általában valami szép dologgal kapcsolatban használjuk, olyasmivel, amire vágyunk, de ami lehet, hogy nem fog megvalósulni. Reméljük, hogy megtörténik..., vágyunk rá. Azt mondjuk például: „Remélem, holnap szép idő lesz!”, de tudjuk, hogy holnap csúnya idő is lehet... A keresztény remény nem ilyen! A keresztény remény olyasminek a várása, ami már megvalósult: a kapu ott van, én pedig remélem, hogy elérek a kapuhoz. Mit kell tennem? Haladni a kapu felé! Ilyen a keresztény remény: haladni valami felé abban a bizonyosságban, hogy az ott van, és nemcsak én szeretném, hogy ott legyen. Ez a keresztény remény. A keresztény remény olyasminek a várása, ami már megvalósult, és ami biztosan megvalósul mindannyiunk számára.

A mi feltámadásunk és szeretteink feltámadása tehát nem olyasmi, ami vagy bekövetkezik, vagy nem, hanem biztos dolog, mivel Krisztus feltámadásának eseményében gyökerезik. Remélni tehát azt jelenti, hogy megtanulunk várakozásban élni. Amikor egy nő észreveszi, hogy gyermeket vár, mindennap tanul várakozásban élni, arra vár, hogy meglássa világra jövő gyermekének tekintetét. Így kell nekünk is élnünk, meg kell tanulnunk abban a várakozásban élni, hogy meglátjuk az Urat, találkozunk az Úrral. A reménykedéshez alázatos szívre, szegény szívre van szükség. Csak a szegény tud várakozni. Aki már el van telve magával, és mindazzal, amit birtokol, az senki másba nem tudja bizalmát vetni, csak saját magába.

Ezt írja Szent Pál: „Ő [Jézus Krisztus] meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk” (1Tessz 5,10). Van Szent Pálnak egy mondata, amelyet szintén a tesszalónikaiaknak írt, így hangzik: „És így mindenkor az Úrral leszünk” (1Tessz 4,17). Gyönyörű: minden elmúlik, de a halál után örökké az Úrral leszünk. Ez a remény teljes bizonyossága, ugyanaz, ami Jóbot erre a felkiáltásra indította: „Tudom, hogy megmentőm él. [...] Látni fogom, én magam, saját szememmel látom majd” (Jób 19,25.27). És így mindenkor az Úrral leszünk! Hisztek ebben? (Ferenc pápa)

Lamentáció

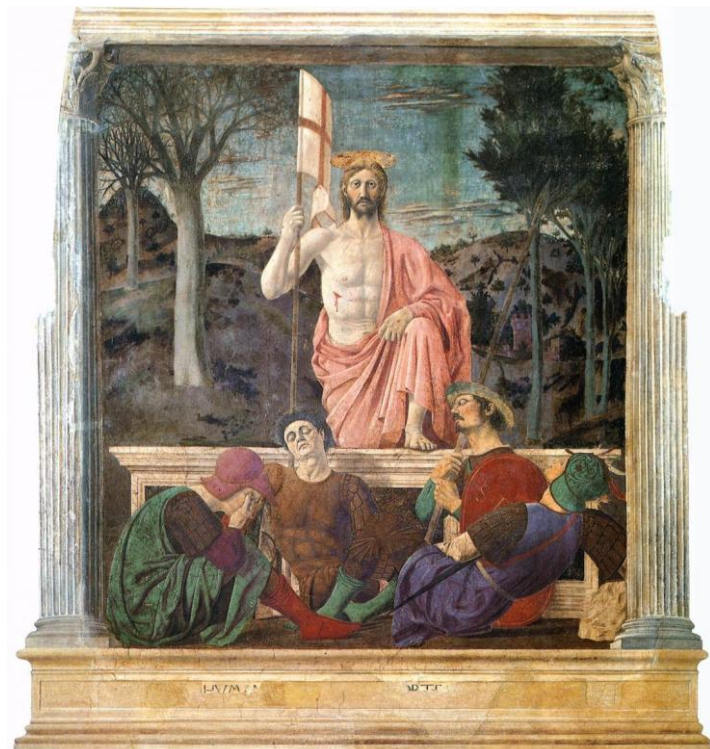

Nagycsütörtöki lábmosás

Et resurexit tertia die...

Nagypénteki leborulás

Hódolat a szent Kereszt előtt

Városi keresztút Szombathelyen

Minden Kedves Testvérnek a Feltámadt Úr békéjét és sugárzó örömét kívánjuk!

Hirdetés

Köszönjük a nagyheti együtt ünneplést és tanúságtételt. A 10 órás szentmise végén **feltámadási körmenetre** indulunk a Főtérre.

Húsvéthétfőn vasárnapi miserendelt tartunk. A 16.00 órás szentmise elmarad.

2025. április 25-én du. ½ 6-kor az **elsőáldozókkal** és szüleikkel találkozunk a szokott helyen.

A Püspöki Palota dísztermében április 25-én, pénteken este 7 órakor a **Jazzation énekegyüttes** lép fel. Műsorukban különleges válogatást kínálnak a világ minden tájáról gyűjtött zenei élményekkel.

2025. április 26-án **Bódi Magdolna boldoggá avatásán** plébániánkat Ferenc atya vezetésével képviseljük.